

Małgorzata Masalska

"Pierwszy rapsod Stanisława Przybyszewskiego w oczach krytyki niemieckiej i jego wersja polska",
Krzysztof Łuczyński, "Przegląd Humanistyczny" nr 4 (1981) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 25/3-4 (85-86), 233

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ KUŁAKOWSKA Danuta: Dostojewski. Dialektyka niewiary.
Warszawa 1981. KiW, ss. 267, zł 50,-

Książka przedstawia różne "odmiany" wiary i niewiary w twórczości Dostojewskiego. Umieszczając Dostojewskiego w kręgu pisarzy fizjologicznych zmierza autorka do opisu problematyki centralnej w twórczości autora "Braci Karamazow": alternatywy religii i ateizmu, uwikłanej w problematykę wolności. Dwie części pracy: 1) Chrystologia negatywna i 2) Chrystologia pozytywna stanowią przegląd postaw reprezentowanych przez bohaterów powieści, przedstawiających różne warianty bycia anty-Chrystem, czy odwrotnie - kontynuacji postawy Chrystusa w aspekcie Chrystologii pozytywnej. Fundamentalnym problemem Dostojewskiego jest zatem nie opozycja: religia - ateizm, lecz dialog dwóch różnych orientacji światopoglądowych i ich historycznie nieuchronne spotkanie - specyficzny dialog wiary i niewiary, uparte poszukiwanie porządku moralnego w kręgu "przeklętych problemów".

BP/85/86/27

H.A.

/II/ ŁUCZYŃSKI Krzysztof: Pierwszy rapsod Stanisława Przybyszewskiego w oczach krytyki niemieckiej i jego wersja polska. "Przegląd Humanistyczny" 1981 nr 4 s. 115-126.

"Epoka heroiczna" w twórczości Przybyszewskiego to lata 1892-1898. Powstała wówczas oryginalna twórczość niemiecka pisarza, a on sam związany był z berlińską bohemą artystyczną. O walorach literackich dzieł tego okresu świadczy poemat prozą "Totenmesse" (1893), którego przekład polski odbiega od oryginału i w kształcie językowym, i w wartości artystycznej.

BP/85/86/28

M.M.